

V.

DIE BLAUWE BLOEMEN.....

Die blauwe bloemen in het raamkozijn
Der kamer, waar 't geluk mij werd beloofd,
Waar 'k bij dien haard — eilaas! hoe lang gedooft! —
In vlammen las hoe blij mijn haard zou zijn!

Naar 't blinkend venster hef ik 't bleeke hoofd.
O dronk ik dáar geen vonkelgouden wijn
Van vreugdbelofte, in purpreu vlammschijn,
Tot me uit de hand sloeg 't glas wie al mij rooft?

Die blauwe bloemen van geluk! 't aroom
Doorlente luv de grijze wintergracht.
'k Weet niet waarom ik van die bloemen droom,
Nu van het leven ik geen vreugd meer wacht,
Waarom Verleden bij den mantelzoom
Mij trekt en weeklaagt, weenend weeldezacht.